

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: GŽ.209/04
Brčko, 11.10.2004. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Kadrić Zijada, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice H. Z. rođ. H. iz B., zastupane po punomoćniku M. Z., advoktu iz B., protiv tužene Ministarstva ... zastupane po ... pravobranilaštvu B., radi naknade nematerijalne štete, vps. 20.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.124/01-I-4 od 16.03.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.10.2004. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužiteljice H. Z. iz B. se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj P.124/01-I-4 od 16.03. 2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je tražila da se Ministarstvo ... obaveže da istoj isplati na ime pretrpljenih duševnih bolova iznos od 20.000,00 KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe do isplate, kao i da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Navedenu presudu žalbom pobija tužiteljica zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači tako da sud usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice, ili da se ista presuda ukine i održi rasprava pred Apelacionim sudom Brčko Distrikta BiH.

Nakon što je pobijanu presudu ispitao u granicama propisanim odredbom člana 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Zahtjev tužiteljice u ovom sporu, da tužena istoj na ime naknade nematerijalne štete (naknade štete za pretrpljene duševne bolove zbog smrti sina N. Z.) isplati iznos od 20.000,00 KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, prvostepeni sud je odbio jer je našao povodom istaknutog prigovora zastare, da je potraživanje tužiteljice zastarilo, saglasno odredbi člana 376 Zakona

o obligacionim odnosima. Tužiteljica međutim, u žalbi ističe da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primjenio navedenu odredbu materijalnog prava kada je zaključio, povodom istaknutog prigovora zastare, da je potraživanje tužiteljice zastarilo.

Ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud utvrdio sve činjenice koje su relevantne za odlučivanje o istaknutom prigovoru zastare potraživanja, te da je na utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio materijalno pravo, odnosno odredbu člana 376 Zakona o obligacionim odnosima, kada je tužiteljicu odbio sa tužbenim zahtjevom. Naime, navedena odredba Zakona o obligacionim odnosima propisuje rokove zastare u sporovima za naknadu štete, kakav je zahtjev tužiteljice u ovom sporu i to prvim stavom je propisan subjektivni rok, a drugim stavom iste odredbe objektivni rok zastare.

Utvrđenje prvostepenog suda da je potraživanje tužiteljice zastarilo, po ocjeni ovog suda, ne dovodi se u sumnju navodom žalbe da i subjektivni i objektivni rok za tužiteljicu počinje teći od 7.4.1999. godine, kao dana donošenja rješenja, kojim je u postupku Općinskog suda u Brčkom - privremeno sjedište M., broj R.83/98 nestali sin tužiteljice proglašen umrlim (kao dan smrti rješenjem utvrđen je dan 31.5.1992. godine) jer su tužiteljica i kći tužiteljice konkretno izjavile u tom postupku, da se njihov sin i brat na području B., niti bilo gdje drugdje nije pojavio od kraja mjeseca maja 1992. godine, niti su sa istim bile u kontaktu poslije 21. maja 1992. godine, pa je stoga šteta faktički nastala za tužiteljicu u maju 1992. godine, i od tada teče objektivni rok zastare, propisan odredbom člana 376 stav 2 Zakona o obligacionim odnosima, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud.

Tužiteljica u žalbi ističe da je i za objektivni rok zastare potraživanja naknade štete od 5 godina, po odredbi člana 376 stav 2 Zakona o obligacionim odnosima (da bi se ovaj rok mogao računati) potrebno da je tužiteljica znala za štetu i štetnika. Međutim, odredba člana 376 stav 1 istog zakona vezuje subjektivni rok zastare potraživanja naknade prouzrokovane štete za navedene dvije pravno relevantne činjenice, odnosno za saznanje oštećenog za štetu i lice koje je štetu učinilo (štetnika). Objektivni rok od 5 godina propisan stavom 2 istog člana, počinje teći računajući od momenta kada je šteta nastala i potraživanje naknade štete zastarjeva u svakom slučaju njegovim protekom odnosno i u slučaju da oštećeni tek po proteku tog roka dozna za lice koje je štetu učinilo.

Sa navedenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 295 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić